

Chiều Bên Dòng Sông

Như cảnh san hô
một mình trơ vơ
còn cát ai ngồi
co chân bó gối

Nghe sóng dòng sông
một đời trông mong
nên gầy như hạc
trắng tựa mùa đông

Còn tập vào bờ
nữa chi sóng nước
có chút tình thơ
cũng nhẹ chân bước

Kìa dã tràng tím
cong còng chạy tìm
nỗi buồn ẩn nấp
chỗ nào trong tim?

Lung linh thủy triều
ngập bờ tóc rối
thôi một lần cuối
thả tình về xuôi

Ngắt nụ sen hồng
tặng người tôi yêu
gió chiều lồng lộng
tà áo hất hiu....

Ngồi Bên Dòng Sông

Ngồi bên dòng sông
nghe sóng mênh mông
nước chảy xuôi dòng
cuộc đời thăm thẳm
tình vẫn đơm bông

Ngồi bên dòng sông
ai có hay không
thương yêu ngập lòng
dấu đời gian dối
xin được cảm thông

Ngồi bên dòng sông
con vạc rửa lông
chim bay xổ lông

chuồn chuồn chấp cánh
quên đời long đong

Ngồi bên dòng sông
bó gói thông dong
tóc rối bành bồng
có nhau tri kỷ
lòng là con sông....

Trịnh Tây Ninh

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/NguyenNgocDuyHan.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM